

• روی زانو و بر روی زردستی که فکلهای شمشیر که غیبی نیست نباشد بهتر از روی میزاست و پس از اینکه شستند روی میز هم میزانه بنویسد . بیشتر نخاوس من با مسلمانی بود و کلبی با سر قلم نوزی نوشت ام ولی دم آزارا ایتا روی نکس میسیم و نوک طرف راست را نازک میساختم زیرا ریزی و نازکی ابتدای حرف و کلمات باید با آن نوشته شود مانند سرین و قلم فی هم جملت را باید اینی نیش با نازک و بیش ازین گفت شود (۱) و میدانم قلم با نازک قلم و دم قلم باید کوم کورتی باشد . اعتراف دم قلم دست ولی نه زیاد ، بلکه متوسط خوب است و مقدار کبکی آن به عادت دست نویسنده بستگی دارد ؟

• ندای تبارک و تعالی من توفیق داد ، بیت پنج قرآن و صحیفه سجده و کتب کجرا ششم و پنج البلاغ را در وقتی که قدرت دست و قلم بنام و بود داشته ام اکنون ۸۵ سال دارم چشم ضعیف شد است بدرگاه پروردگار عالم شاکرم که نعمت و لخواه و توفیق بسیار نصیب فرموده است و اینک آرزوی بزرگ آرزوش را دارم .

• پرسم بنام احمد خوشنویس بر قطعات نظم را جمع کرده و اکنون بیافز است وقتی بازگشت قطعاتی باید کار بنامید هم زیرا چشم من ضعیف است و غیر تمام آنها را جدا کنم . مگر کسی که من از آن استفاده می کردم میتوانی باین نشانی مراجعه و تهیه کنی ؛ تبریز - بازار کبکچه - علاج حسن کربکچی مرکب اوقتی - سفارش خوشنویس ؛

۶- صحبت آقای استادم حسن رزین خط . اگر چه بیشتر از این مرکز بجهت رسیدن به روزم ولی در حالت اخیر که در پیاده ۵۹ اتفاق افتاد این بیانات را در پنج مقالات انجمن داشت :

• خط این دوره از دوره های پیشی بهتر و کا تر شده است - کس اولین تومبیلی را که از اردو پا بایران آورد بودند نشان داده - فرموده : آیا این تومبیل با تومبیلی که حالا میبینیم فرق کرده است ؟ همچنان ظاهراً بخواهد و ترقی کرده است و ترقی آن از مردم مکرر شروع شده است . کلمه واقعا بهر خود دمشق میوزید و بسیار میوشه است . مرحوم استادام (علاء الکتاب) در باره استادی و کارهای مکرر میفرموده که او چون سمان است و ما در مقابل او زمین هم حساب نمیسیم . آن مرحوم (کلمه) تندتر از حد و دستخوی بوده یک روز شاگردانش دیدند که استادم خوشحال و خندان است از تعجب پرسیدند چه شد است که امروز خوشحال هستید ؟ گفت تا امروز نمیدانستم که قوس معکوس را چگونه باید نوشت و امروز بر من معلوم شد است که باید استادی آنرا

تائید با فشار پدین آیم و از آن پس بحالت آنا و قلم را تا انتهای قوس گردش دوم و بیخبرق و ایرد نامی مکتوس ح. ع. «در بخش شریفیه

- مرحوم عابد الکتاب فرمود: هر وقت از خطی که می نویسی بدست آمد آهنگت از آنرا خوشنویسی و اسنادی خواست .
- استاد در تعلیم سین کشیده فرمود ، که هر کس قلم در خط نستعلیق بر اساس همین حرکت سین کشیده است یعنی همانی را که بخوانست حلیق می نویسیم تا مکتوبات و حروف مرکبی بایل از راست بچپ دارند و این نکته ایست که بایه خطاط بدان تعافت دارم شبیه .
- زیر دست من در موقع نوشتن [خطریز و جوی کوتا] این جمله شبیه [چرم گفت وزم] است که نذت چهل است بان کار کرده ام و هر وقت چرک شود با قلم ترش روی آنرا می رسم نیز میشود .

پس از این بیانات از تعلقات خود استادم و چه سفر و ریخته و خطاطی کرده ام و این قلم مکتوب از خطاطی مرحوم فرمود که در اینجا درج میشود (سفر ۴۵۱)

استاد در تاریخ خط در دهه هجرت روز شنبه ۲۵/۶/۵۵۵ هجری فرمود : مرحوم مکتوب خطاطین [به] استادم و او شریفی [با] من گفت پنجاه روز و نبال قلم خوب می کشتم تا اینکه یک عدد پیدا کردم و با آن قلم خط می نوشتم . قلم خوب بسیار کم بدست بیاید .

- شاگردان عابد الکتاب بهشت زعفر بیشتر بودند کجوری . حاجتی . فضل . مرات . بو ذی . کاوه . و من و دیگر

و دیگر که سالها پیش فوت کردند و مرحوم عابد الکتاب نسبت بر من نهایت و توجه خاص داشت و بیشتر کارهای خطاطی که بوی مرا می رسید بر من محال می داشت .

- بعضی استادان معاصر نصف می کنند و تصور میکنند که هر باید منحصراً از شیوه آنا پیروی کنند مثل این است که توقع داشته ایم همه خواننده ها مانند یک خواننده بخوانند و حال آنکه هر خواننده و دارای حنجره و صدای مخصوص است که با ساختن بیانی و آهنگی صوتی او رابطه مستقیم دارد . البته چنین توقعی بیجا و غیر قابل است .

در تاریخ ۱۳/۱۲/۵۴ از طرف فرهنگ هنر در محل باشگاه بانک سپه مراسم تکریم استاد و وزیر خطاطی آید و شریفی بیشتر گردید که در آن آقای وزیر خطاطی معرفی از شرح حال و کارهای خود را بیان داشته است . قسمتی از آن در اینجا درج میشود :

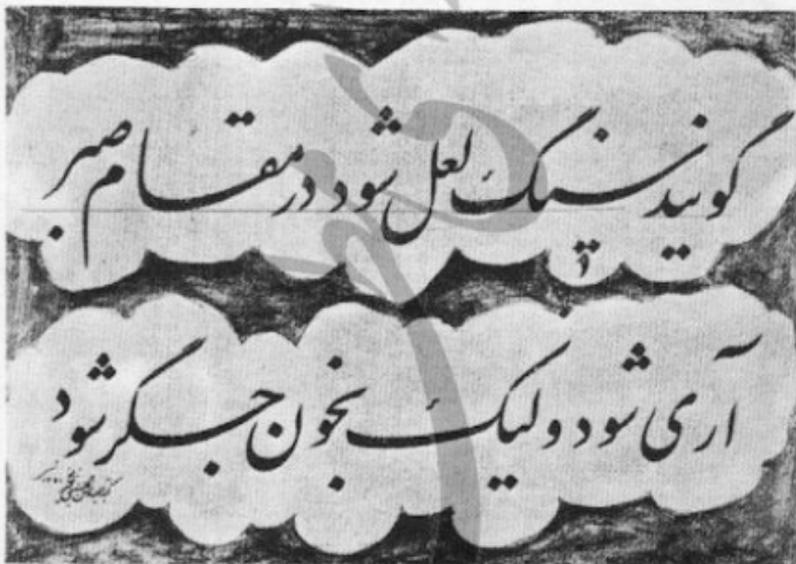
در سال ۱۲۷۲ خورشیدی در خانوادای متوسط در شهر تهران متولد شدم از نظر لیت که بگفتند نیز فرغم نژاد میرزاها هر کاتب هایون بزرگترین خط مشهور بودم و در اثر علاقه وافرانی که بخش خط و هشتم از کوچکترین فرصت برای استغوی بان است عاود می کردم

اوایل مشروطیت مسلم نظام مردم مابین رومانی و عثمانی کارنامه مردم ما، انکساستداری بی تعلیل نیزه، ایشغال در نیم دیر از پانزده سال نجات
 در جنگ بیخاطر ناسازگار بهای اداری که با رویتیم موافق نبود مسلط تمام مجبور به استعفا شدم باید دارم که در وزارت معارف اوقات صنایع ستفرد
 آن زمان مسابقتی برای خط کشیل و ادب کبرین تقریباً دو نفر در شمار لغیر نفر آدم در زمان احمدالدوله نوشتن کتابهای درسی از اول است

بیرجا، دگر و میرزا غورضا و اما، الکتاب عاشق خط بوده و ولی بالاخره میرزا است. در شیهه میرزا رعایت قوت نصف نظرات بیشتر دیده می‌شود ولی مردم کلمه های بست این زود و بعضی با باران گفت نوشته است و کسی وی با کسی میرزا تفاوت دارد. کلمه بسیار شق بیکر و طبع بلندش زود بزود غفلت را که نوشته بود و قبول نمیکرد است.

آقای کاوه و آقای عاتقی و آقای نذیر خط از شاگردان اما الکتابند. آقای کاوه از روی علاقه بیشتر کار کرده است و آقای عاتقی نیز خوب می‌نویسد و آقای نذیر خط در موارد مختلف متنوع از بعضی غفلت می‌کند است. در برابرهای از زمان شهره او در زمان خطاطی و مورد آفات مردم بوده است. «فقط زیر فرمانی از خط است و در پیش بر خانی است»

۴- روز یکشنبه ۱۶/۴/۵۲ مصاحبت و مجالست آقای استنادین میرزایی دست و او از بیانات وی چنین استناد شده :

• در شیهه و دگر میرزا دگر باید گویم کلمه شیهه و عیدوی را باید که داشت و بعضی کلمات و ترکیبات را بهتر کرد و این اتفاق طبیعی است که باید منظره تحمل باید. همچنین بعد از کلمه اما، الکتاب پارهای ترکیبات و جزئیات با اصلاحات خود کار می‌نماید است البته این نکته را اهل فن حقیقت می‌شنود و شبیه آنست که سخن فقط در شیهه است تا اصول و قواعد چه هر استادی و خطاطی تاریخی است اصول و قواعد گفته است و نخواهد بود. قطعی خط کلمه دیده شد که اما، الکتاب زیر آن نوشته بود «عاده هر کسی با زمانه

که بتواند چنین بنویسد، یک وقت است که یک نفر خط نویسی ندارد، قضاوت میکند، یک وقت شخصی مانند عالم، کتاب، حسابین و هجده است. قضاوت عالم، کتاب حساب کرده و سنجیده و مورد قبول هم است.

• بنظر من اصل در خوشنویسی کتابت است زیرا بنزد کتابت بهتر خط هر چه شود ممکن است خوشنویسی قطعی عالی یا ممتاز بنویسد و بعضی باهای آنرا که هم گرفتار صاف کند و آنرا بسازد این حالت را سختی و دشمنی است، یا در پیش کردن صنوبری مشقی خوب وجود آورد این تعلقات روح هنر را نشان نمیدهد اما وقتی که یک کتاب از اول یا آخر موقت و کوچک است و بدون صنف بنویسد مانند مناجات یا عجب مبداء انفسی یا شاهنامه ساری که سر عالم نوشت و یا کتاب فیض الذموع که کلمه زشت است آنوقت معلوم میگردد که خط او چه پاینده و این کار دارد و کتاب فیض الذموع شیوه کلمه از لحاظ ترکیبات و کرسی خط ظاهر است و بهترین شیوه می باشد (*).

• مقام استاد می مقامی است که اهل تجربه بدان یکدیگر میکنند و انگشت روی آن نگذارند (مشاور باغبان است) که هر چه است او معتقد باشند و اسامی هم شرایط بسیار دارد و باید آماری داشت باشد از جمله شرایط و آثارش این است که شما که روانی نیز می بینید من شاگردان بسیار تربیت کرده ام که کمترین بیان مشتغال دارند و محتوی میگردانند و از این راه نمانند.

• این قدر را کمتر که شکر کرده ام که شما که برایتی تسلیم گرفتن از من می آید یا این است که خط را بهتر و با آهسته آهسته بهتر از من بنویسد، آنوقت خوش فرود است و در هر خط من بنویسد باید متابعت و پیروی کند و این اصل در هر علوم و فنون نیز متر است و آنوقت مساوی یا بالاتر است از من پیروی میکند و کوشش میکند تا به درجات عالیتر برسد و بشیوه مظهر بر پیش برود.

• استاد و وزیر خط در مدت چهل سال مورد مراجه مردم بوده و هر که از خطاطی کرده است در حرم عالم، کتاب و نوشتن با سنگ و چاک و غیره را با قاضی کاوه و سایرین خط خوانم میکرد و در این خط با ایسکو شاکر عالم، کتاب بوده شیوه ای مخصوص بخود دارد. صبح روز یکشنبه ۲۶/۲/۵۵ نیز دیار دوباره دست او در باره پیشرفتانی که در راه ترویج هنر خط با سیلا -

(*) از این بیان ممکن است توهم شود که استاد می شخص باین باشد که کسی که بی تجربه است و خوب خط نستعلیق بنویسد این را نیز می بیند کتابت و کتاب نویسی هر چه نیست مگر خطاطی را نیز از من شخص بآن باقیم و سزاوار نیست که مراتب و موارد دیگر را چون تسمیه بکار می و خط نویسی و غیره را نادیده بگیریم بنظر ظاهر اصل در خوشنویسی امر از قدرت و تسلط بر انحاء و اقسام نوشتن است خواه کتابت باشد یا کتیبه یا تعلقات یا قرآن و کتاب بخط نسخ یا کتیبه بخط ثلث، که در هر آنها با یک نوع آن واقعی است و از بنویسد است و است. خط

انجمن خوشنویسان حاصل شده چنین نامدار داشت :

میرزا علی انجمن خوشنویسان ایران که اکنون بنام انجمن خوشنویسان ایران - تهران است - در این کار بسیار سعی و کوشش نمود و بنا بر توجیه و عنایت و دستوری وزارت فرهنگ هنر در سال ۱۳۰۲ هجری قمری و توفیق خوشنویسی بسیار با شور و علاقه کار میکند و خلاصه در گسترش و ازدیاد مراکز تعلیم و تدریس و نشر ستا نهاد میگذشت. باین وضع امید میرود در این دوره بیش از هر دوره و عصری بنظر نظر رونق پیدا کند یکی از مجموعه کارهای مفید و با ارزشش انجمن طرح طبقه بندی رشته خطاطی است که بنصیر شورای سازمان امور اداری و استخدامی کشور

و کار خود من در این راه بوده است
کاز سال ۱۳۲۹ تا ۱۳۵۴ شمسی در دفتر کار

تزیین کرده ام که یکی آقای غلامحسین امیرخانی است که
بر وجه استاد می و بنام در بدست منی نام شده

و دیگر استادان چنین توفیقی نداشته اند .
یکی از مجموعه کارهای انجمن خوشنویسان که نیز قابل ذکر است

تکیه طبع عصرهای دو شنبه است که تمام استادان
در بهم جمع میشدند و هر کس مطلبی در پیشگاه می داشتند

بمیزان مطرح میسازد .
نگارنده همی را که آقای امیرخانی با آن می نوشت و حفظ

کرده ام بسیار مرتب خاص نوشتن مشخص وقت بود

در این بنا عبادت خاص است تعلیم نادر زیرا همهم استادان مقدم سفارش بر توطئه کرده اند . در هنرگاه استاد امیرخانی آثار نگارنده مختلف از خود می و برادرش و آقایان انصاری و واشقانی و شهبان دمانی بسعشور و غیره بحشم میوز که همانزنده غالب بود

۵ - روز دوشنبه ۲۷/۶/۵۵ در منزل دست از بنده آقای محمد مصفا می کارکنند وزارت آموزش پرورش اتفاق بیست و صاحب آقا می استاد علی اکبر گاده افغان و چنین فرمود :

در بیت دو ساکنی از تعلیم است و مصرع دوم علامت کتاب بهره گرفته آن مرحوم را نسبت منظر لطف و توجه خاص بود چون
 باوج قریب سید کز میفرود کاود دست بر است . برای من خطای نوشته در آن اشاره با سادی من فرود است . از جو
 خط و اوصاف است که شامل این اشعار و در زمان سرود است :

بخودی آنها ز دل کاستم زیزان خلقی خوبست خواستم چو این آرزو افتد می بل چو سال نجاشتم منصل
 نصیبه را ندست خلق بود بهای خویشش صفوی بود سنج و سید ز بعد بنوار بزندان کشیده و مار و کار
 بزم و طنزهای درستی همین بیگانه بیگم و گامستی

[در اینحال ساد از خاندان اشعار عقب است . شکست پیشانی سر از زگره وید و این حالت نشانه محبت و ارادت شدید نسبت است و بزرگوار است]

همانکه استادان پیشین با آموختند و لطیف ما هم این است که بپیران بیان میزیم که گفته اند :

بجاشته و بخردیم و کاوشیم و خورند چونیک بگری بزرگان کیلیم بنا بر این داعیه در آن دان و اکثر مدارس و دبیرستانهای ایران
 مانند دبیرستان شرف ، ایران آلمان ، دارالفنون ، کالج البرز و غیره مشغول فعالیت و تعلیم خط شام
 . خط میرکادمشیر نیز است و برتری دارد اما کلمه و اما ، الکتاب جوانی اصطلاحاتی در خط کرده اند .

. نظرم در خط نستعلیق است که بایه خوانا و روشن و همگن نم باشد لازمه است از چیدگی و سخت خوانی آزا
 بهر آیم . خط آنست که با گردش قلم وجود آید ز آنچه نقاشی کنند و آزا بسازند . حالت بعضی و نقاشی بهر خط نشود .

. پادشاه و ممالک خفیم صفوسن دست لرو است . زاینکه که اقدیم پنهان است وین که هر خسته که در کلک است
 یا کلک آب خورد از خنجرش یا خنجرش نهد در کلک من است

. بنا به منور من مقلنی عرفانند میرتی بنیاد شایسته مقام انسانی هر مستقیم است که از استادان و مقلان خود در دست

کنه او ای احترام نماید ولی متاسفانه امروز این نکته کمتر رعایت میشود و گفته نقاشی « باغش هر که در سنجتم مصلحت آن بود که بجز ختم
 ساینس فرحانی نداشت صحبت کس بوی دفانی نداشت دورنگر کوسه نامردی بر دست آدمی از آدمی »

اکثر مردم میان استاد و غیر استاد و آثار هنری آید و هر آن ذوق نیکو دارند و از یکدیگر تشخیص میکنند از این رو در خط ملی و بجز
 هنرا یعنی همیشه که هیچ چیز را شمه و چیزی نمیدانند و شاعری در این مورد شنید که گفته است :

«امروز بجهای سینم و دور کی است در چشم جان غلیل فرد کی است بر گوش کسی که در این بازاند آواز فرد نغمه داد و یکی است»
 [در ضمن بیانات استاد سخن به خطوط کتبی بسیار مکتوب شده که در دوره نادر شاه نوشته اند و استاد دکاوه داستان
 درود نادر شاه و جاری شدن کلمه «یا ناسه فوق یا بیسم» را بر زبان او بیان داشته گفته :

نادر شاه شنیده بود که میگویی در نجف شرف شراب نهدل برسد که میشود برای استعان فرغانه و همیشه نامی شراب همراه سها سیت
 آتیا بوده شود و قبحی در نجف شرف سیدند در آن نغمه را باز کرده دیدند نهدل بر سر کرده است . میرزا مهدی خان منشی نادر شاه
 این رباعی را بنا به سبب تمام سرود :

«در خاک نجف ندیم آسود و نجواب اندیش کن ز پیشش بوم حساب آتیا که شود بدل بر کردی ناب البته که شود سبب لب شوباب»
 ما هم امید داریم که محبت و ولایت آنحضرت و سید شفاعت و آرزوش ما بشود :

آنگاه آقای رتضائی کتابی را که بنام آثار و حقوق بود باز کرده این اشعار از آن کتاب استخراج کرده : «تفتیش فی اقدمه»

چون باید هر چه آید به شود یک جا دو کرده و در صد شود آتش از گرمی قوت مهران فزون خسته باطل شود منطبق دروغ
 که کرده چشم عقل کجنگاه بشکند که در ذی ایشخ کاوه سپسولانی را بعلت نادمی پشامی غالب شود بر کرسی
 و آقای رتضائی افزوده که این اشعار بنا به سبب آن بوده است که در حقوق الدوله با مایشینی که از خارج خرید بود باریان با هم گشته است
 که گادی از نظر ریده با او می کند و مایشینی با هم می کند :

۶ - شب رکنشنبه ۲۸، ۲۹، ۳۰ مهان آقای استاد ابراهیم بودنی شده بدین مختار بر همان فرماری خود افزوده :

در دوران تحصیل معلم نظم در حرم محمد عابد طاهری بود بعد از نذر امیر الکتاب تصدیق میگرفتم امیر الکتاب سر ابراهیم بود شعر
 و فاضل به سومات به موقوفات بسیار که بنده ششتری او اندکی از هنرهای بسیارها میرفت . امیر الکتاب بنا کرد در ششتر بیاشی بود
 و از این جهت شیوه او با سایر شیوه و افتاد است . پس از مدتی در مجلسی که اجتماع امیر الکتاب ، علامه الکتاب و من اتفاق افتاد . در حرم
 امیر الکتاب مرا به معلم از علامه الکتاب ترغیب فرمود . از آن پس تحت تعلیم علامه الکتاب قرار گرفتم و آن در حرم رسم الفتات و توجیه خاصی
 در حق من میندول میداشت و گاهی که نیز بمنزلم تشریف میآورد .

• درباره امیر عابد و دیگر باین گفت کسی چه بد است و امیر عابد است . در حرم امیر الکتاب و علامه الکتاب قوی میگویند

نظری با بنیاد خوبی تعریف کند میفرمودند مثل برزشته است و خط میرانسته و آن مثل املائی خط دانسته بدان فریب مثل میکنند .
 کلمه دارای ششده مضموم است ، یکی از اساتید پیشین گفته است : «چهل سال مضموم بخدا شرفت سزالف خط نایمان کعبه»
 کلمه چهل سال تسلیم را به چهار سال تقلیل داده است یعنی نظمی که پیش از آن در مدت چهل سال فرا میگذشت اکنون کسی که مستعد باشد در مدت
 چهار سال یاد بگیرد و این بواسطه آنست که مرموم کلمه تقسیم و کسی خط راه آسانتر از پیش گرفت و میدانند که کسی خط در یک کلمه
 اینست که انتهای تمام حروف روی نظمی مستقیم قرار گیرد بجز راه دهنده و آیره و آنکه بیک نقطه از خط تقسیم پانزین بیاید ، و نباله
 بهم هم که بجز حروف حساب نشود (*)

آقای کاود از اساتید استادی و در تعلیم و آموختن اساتیدی خوب بسیار ننده است و آقای ستا همین نیز نظیر از آنست
 و صفات پسندیده و استادی شایسته تشریف و از الفاظ پرکاری و ترویج این هنر کم نظیر میباشد و هر دو از اشاکران خوب علمای الفباست آقای
 حسین میرغانی استادی شایسته و با صفای ضمیر و عاقل و تدبیر و ترویج و تقسیم و تربیت شاگردان میباشد و آقای ستیسی حسن را درش نیز چنین است
 پدرشان مرحوم آقا سید مرتضی شاگرد کلمه بود و ایشان هم بیک و شیوه کلمه می نویسند +

استاد بودی از روش مبنی و بنمودستی خود از خشنود میان معاصرین یکی یاد کرده فرمود تمام آنان در این راه زحمت کشید و معلومند
 بر بجای سید دانه و همین هنر را بجای ترویج میکنند و آنرا بسیار از خود بجای گذاشته و میگذارند . نظارت و عرض نمود : هر یک
 از اساتید آنست که شایسته و خاصی پیدا میکنند و بر آنرا ایستادگی و اصول فراموشند و اگر بجای عدالت نیست و نیشاید که شایسته و دیگر را
 مردود بشمارند یا از سفارح نامجا خوانان شکست بگیرند . هر یک از آنان چون گلهای باغ هستند که عوض هنر با رنگهای گوناگون شایسته و

(*) چنانکه در متن این کتاب در فصل قد گفته شد سابقین هم که سعی خط را بیان کرده و اند شایده اند که تفاوت در خصوص کردن باشد و وقتی آقای میرغانی
 به یاد کسی خط کلمه صحبت شد ، نامبر گفت : کلمه کسی خط را بخوبی کرد ، و ایضا گفته اند چهل سال مرموم بخدا شرفت است اما شایده بجز این احوال آنست که
 تعلیم و فراگیری برین هم شایسته چهل سال طول کشید و می بیند آنرا آموخته اند و درود و چون در کتب خط بسکلی استناد و موقعیت دست و پیشکار
 دارد نیز از این مدت نظمی بر این مضموم نامیم و در چهل سال چهار سال تخمین می باشد اینست نتیجهی .

بنظر نگارنده سه موقعیت و پیشرفت شایسته کلمه شایده و این باشد که استناد این میشود به حکم تقسیم که عثمان میرغانی روی کسی خط کلمه
 و باجرات نوشتن است ، و در لطافت و تیزی و تند و وقت و صفت در کارهای شایسته مقدم گفته فرمایند ، و این کار در استادی
 تعلیم خوب و موثر است و میرغانت پس از دوران فراگیری بطرافت آن بردانند +

میآیند، هر شاطره و فتحی آفرینند، هر که یکی بگوید اگر آن ننگ مل بود بهتر بود، بجان پرش میآید و از او نمی پذیرد و دستزدان گل مسمومی پذیرند .

۷ - روز شنبه ۲۸/۲/۵۵ (دناکت ایران) بفرز آقی استناد علی ابریشگر مصنفاتی رقم وی نسبت به فرزاد بیزند و روحانی چمنان است که ابتدا در مصنفان از مرحوم عبد الجواد خطیب نسیم گرفت و در این شهر خوشگونی شهنار یافت و بعد تهران آمده و هم اکنون بلفاطحی کهنشغالی دارد. آه آهی ابریشگر که گذشته از خط در نقاشی و طراحی نیز است دارد و بسیار با ذوق و دقیق نظر میباش و بی باخوش باز و چهره بشاش ایمانی خود مرا پذیرفت و ضمن مجالست بر ملاقاتم بخش داد :

• من در آغاز بسیار علاقه مند به خط بودم و در حرف و آیداد و در وقت آنهارا اندازم میگزفتم مشق حرف نون در بر بنی قرار میدادم و زوایای آنرا حساب میکردم و در نعل دایره آنرا میسنجیدم و سایر حرفها بر همین تمایس و میزان بندی اندازم میگردفتم بر من ششم بعد از آن میسیدم چیز دیگر هم لازم دارد و آن که روشها و حرکات رقم بود که از روی حساب بندی درست در میآید . این که روشها و حرکات قوی را نیز خط میسیدم. باز توجه کردم که گذشته از اینها خط حالت لازم دارد و آن لفظ ترکیب حسن میسید است که بطور قوی در نظر خط نشان حاصل میگردد و جلوه کند .

سوال شد : آیا آنجا که افلاخ دارم شایسته است یا شایسته و قدیم داشته و اکنون باین شیوه جدید شده یا به نظریه آن در این باره چیست ؟ مخصوصاً وقتی مصنفان تشریف میآوردند که تیبی بی زیبایی را که خط نستعلیق در مسجد عباس آباد نوشته اند می بینند چه احساسی شما دست میدهد ؟ آیا هنوز آنها را می پسندید ؟

• آری هنوز می پسندم و دوست میدارم . من در آغاز شکر شیوه جدید بودم و میخفتم چرا استناد اصغر آن در حق ابراهیم را نه زیرا آن شیوه زیبا تر است و اصولاً برای زیبا تر می چنان کرده اند و بر او ان شیوه جدید آن حرفت و زیبایی را کاستند . بعد از آنکه قوی در تهران بودم حوفاقت استاد کاوه و آشنائی با او دست داد. استاد کاوه با استقبال از خط غلطی قدیم که در هشتم رسیده خود بنوعی با تیرا نوشت حفظ کردم که بعضی حرفها تیرا استاد کاوه بشیر نیز و جایزه است و گذشته از این نگر کردم که باید در اینجا که شیوه جدید رایج است که کهنه ناپدید در شیوه خود تغییراتی دارم و آنرا بگوید تمایل با منتم تا با هم می بینیم که همان شیوه قدیم از نظر زیبایی تیرا من در ریزه کاریهای شیوه قدیم و جدید وقت کرده این تفاوتها را در یافتیم :

در شیوه جدید	در شیوه قدیم	در شیوه قدیم	در شیوه قدیم
ضمات در حال صدور زوال	نازکی در صدور و نزول	کششها کوتاهتر	کششها بحد کامل
آوازه‌ها تکلفه و سنگین تر	سبکتر و نازکتر	پیش‌های صفا و زود پخته‌تر	کشش آواز
دندانها چاق تر و در هم کوبیده (دایره) در برات	مشغف تر و نازکتر	مفصل در گرفتاری، مانند دندانها چاق تر	نازکتر و صغیرتر
کلمات برهه‌ای آزارگرفته کمتر (تجدید موضوعها در جود کمتر)	سوا شدن کلمات برهه‌ای هم بیشتر (تجدید موضوعها در پیشتر و بین تر)	عظمت و عظمت کمتر (تواضع بیشتر)	عظمت و عظمت بیشتر (تواضع بیشتر)
دایره داشت کمتر و مجتهد و پدید می‌شود در سنتی زوال در زمانه بجز است و سببیه برادری پیشتر است	دایره داشت آهسته آهسته در زمانه ارتز و گویای آن در شیوه آزارگرفته در شیوه پیشتر است که در کمال آزارگرفته است	سرکشها از خود کفایت و کفایت در قطع	پرست است
وال و ذال و راه که کلمه در هم چیده و در آوازی می‌مانند آن اول پیدا می‌شود	مشغله در سجاالت دوران بدون زوال	عطف تمام کلمات می‌شود	عطف تمام و بصورت ترجیح است (دوران بی تقیاس از آواز و حروف در شیوه قدیم سخن شد است) عطف بعنوان ایزت بکار گرفته و بعضی عطف در آن کار گرفته می‌شود
کلیه‌های جدید یک باب است	کلیه‌های قدیم در تقاضای شبیه‌تر است		
بهر سخن نظر و تخطی و مانند آن کامل و جافا و دقت و در هم چیده تر می‌شود	در قدیم مانند جوان عمار و شیعی در کجور و جوانی و برهه‌ای و تر می‌شدند و مانند شده و در حالت سخن می‌شود		

سرخ را اگر سینه و دین پرستی برایشم حروف و کلمات فرجه‌ها چاق تر و اگر سینه و دین بجز آن باشد تندتر از گذشته می‌شود و کلماتی که بر خلاف سینه و معمول تم تراشند یا پست گیرند و بسته به ابدت خاص خود آن است و تقسیم ندارد .

بعضی ایراد و اعتراض دارند که مادت و نستعلیق خواندن اشکلی مشتبه میکند مثل کوه خسته و آغسته و

« آغسته و آغسته » جاسایان است که همین که کلمات مشابره در ضمن گفتار از قرینه عالی و سیاق عبارت نمی‌فهمند و بی‌دنگ آنها را در کتب می‌نویسند مثل کوه شیر که وقتی می‌گویم شیر را خوردم و یا شیر در پیش من است و یا شیر آب را با گرم طلب من است و مورد مادت نیز همین قرینه و سیاق عبارت درج ابهام میکند و خواننده و کسانی که آن بی‌مبصرند .

و باره و خط انگشته عقیده ام این است که واضح و خوانای آن بسته از زبان ترا ناخوان چسبیده است

آقای استادا کوه اعی در بنر خوشنویس بسیار محبت کشید و بچین این فن شدت و قدرت کامل بر تعلیم دارند. آنانی که ایشان را نامزده آقای استادا نیزین خط نیست، نیزین خط پرکار بود و نهایت هنری و نامگوار و امروارده.

لذکر ۱ - مده نامزده دار وقت صفهان که برای جلال ملین خط نوشته بود آقای ابریسکه میباشه.

۲ - بجز از استادا نامبرده، در تهران از مصاحبست دیر ارمی دیگر چون استادان (جه اشقیعی، محمد سلیمشور، شیخ احمد مصدومی غمی زنجانی، افضل الدین آذربای) برخوردار گشته از محضر کرم و آثار گوناگون آنان لذت برورم.

نقیصه ای از مصاحبتهما :

۱- از ابرار ارقام و تعریف استادانی چون نیزین خط، کوه، بازاری، میرغانی چیزی غفلت و در شان معاد کتابت بصورت ذهن زیر میگرد که بسیار ارجمند و لائق بوده است. ۲- دیده شد که بعضی استادا و آن همه کتابشان روی میزد و بر بنی روی زانو در روی ایشان در بر دستهای محکم گرفت و برخی قلم را محرف نموده بر بنی متوسط نزدیکت به جرم مستوی و بعضی هم بجهت ایل بر سر کشنده حتی بعضی در این فاق و با آن می نویسنه از اینجا معلوم میشه که نحوه خط ایل بسکلی معیادت دارد و آن چیزی که اثر از زنده بوجود میآورد و ذوق استادا شخص است ولی این نکته را هم نایده بگرفت که راه صحیح و آسانتر همان است که مورد اتفاق اکثر استادا و فن بوده است و ضمن قواعد بیان اشاره کرده ایم. ۳- اکثر استادا و آن عناصر کار نقاشی خط بی به فنی بناییده را بشمار بهتر نمیاوردند و امتعا و میگردند که با سه خطاطی فاصلا بسیار دارد و ذوقی که صرف آن میباشند اثر بشتر دارند از زده تری بوجود میآوردند. ۴- شهر تهران بوجود استادا و آن تعلیق نویس لیکن کانون بی نظیر این خط کوه دست و تمام استادانی که نام بردهم بجز آقای استادا مصری که خط فاضل استادا از نیزینید، مستعین نویسی را نقب خطاطی قرار داده اند و استادی دیر دوشی را فقط روی آن حساب کرده خطوط دیگر را چندان اهمیت نمیدهند. نظر نگارنده این است که بجز این هم شش تریان ایران نسبت بخطوط مناوان کشور ایران که چنان خط مستعین و نکته و سنج و ثقات نظر خصایت بسیار داشته باشد و برای استادانی که در هر چهار خط واقعا استادی و تسلط معلوم دارند اقبال بیشتر حاصل شود تا هر چهار خط در فن در واج گیرد و دستمست برخی که بیشتر از اینج باشد با طبع اسرار اجتمعت بیشتر خواهد بود و چیزی از ارزش آن بیگانه.

۵- همهم استادانی که مصاحبشان دستا و نگارنده را مورد العافیت مرهم خود قرار داده با گرمی پذیرفته شرط نمودت صوابی را بجا آورده هم از حضور شایسته ایشان و هم آثار از زنده و شان خطوط مصره گردیم لذا سپاس و درود گرم خود را بنویسید به هر یک تقدیم کرده

و چون ملاحظه فرمائید میگوییم ؟ از آن بیرون نام عزیز میدارند که آتش کونیه همیشه مدول است ؟

ه - توضیح درباره بر نامه نگارنده و درباره اطلس خط :

الف بر نامه فقائیت نگارنده در راه پیشرو بنظر خط درجهت ان بطور اجمال این بوده است : تعلیم و تربیت نهاد و درست نهادنا ، تعلیم در هنرستان بزبانی زیبا ، تعلیم در کلاس آزاد نخستینوسی و البته به انجمن خورشیدبان ایران ، تدریس خط و قواعد خوشنویسی و انشای راهنمای هفتان ، تدوین و جدول کتاب اطلس خط +

برای اطلاع بهتر جریان بر نامه را که مرکز تحقیقات بر نامه نویسی در سنه ماه ۱۳۵۰ تحت عنوان (طرح جدید آموزش پرورش - بر نامه تفصیلی انشای راهنمای) برای درس خط هفتان ، هشتاد و پنج تومانی که در دسترس آن عالی از یاد نیست :
(هدف تعلیم خط در ضمن به بنامی کلی بستر مندرج است بنظر توضیح بیشتر لازم توجه بگرفت استعداد های طبیعی و انجمن ایران برای مینا و راهنمای آنان بعنوان جدول اساسی این بر نامه یاد آور می گردود :

- ۱- اهمیت دست نویسی ، خوش نویسی ، و خوانا نویسی
- ۲- آشنا کردن کارآموزان با انواع خط بخصوص خطوط نستعلیق
- ۳- شناساندن اجزای خوب قلم بخصوص قلمی که بکار بردن آن
- ۴- یاد دادن طرز زاشیدن قلم و معرفی قلمزاش و تهیه مناسب
- ۵- شناساندن وسایل نوشتن از جمله کاغذ و مرکب خوب

ع تقسیم بندی حروف الفبا ، از لحاظ شباهت آنها با هم و طرز قرار دادن آنها بر روی خطوط کاغذ .

- ۷- نوشتن نشان دادن اندازه هر حرف و حروف شده شکل با مقیاس صحیح که معمولاً با نقطه چین یاد داده میشود و رعایت فاصله
- ۸- سرشن از کلمات ساده ، کلمات متوسط ، کلمات و شمار

موظف و کلمات نسبت بهم بنظر جمله و ادون خط .
و بکار بردن آنها در جمله های معلوم با نشود بصورت عبارت ، کلمات قصار ، مصلح ، بیت ، رباعی و امثال اینها .

- ۹- نوشتن با قلم ریزه در دست (سردانگ ، چهار دانگ ، پشش دانگ) .

- ۱۰- نوشتن اعداد و ارقام با خط ریزه در دست و مقابله برای منظورهای آموزشی مانند لوحه ، نمودار و غیره .

- ۱۱- تزئین خط با فیش و نظارهای ساده و گوناگون بنظر بکار انداختن فوق و تسلط و انجمن یون .

۱۲- ارائه نمونه‌های از بهترین نگارش‌های مستقیم و معکوس
 ۱۳- تشویق دانشجوین به دست‌کردن کتابچه‌هایی که در مصفوحان مطالبی آموزنده بصورت شعر یا نثر یا حکایت تصار یا خط در دست‌نویز برست خود بچسبند.

۱۴- وقت مجلوط بریز و در دست‌نویس‌های دستی و غیردستی و نوشتن از روی آن‌ها بنظیرترین که رفتن تعلیمات لازم هم از نظر تعلیم خط و سطر بندی و هم از لحاظ رعایت علامات و قواعد نویسنده کی . ۱۵- یاد دادن غرض رفتن قلم ، طرز نوشتن ، کاغذ بر دست رفتن و وضع صحیح سرگردن و سینه و پشت هنگام نوشتن و آشنا کردن دانشجوین بخواه راهنمایی دانش آموزان در نوشتن و رفع اشکالات آنان
 ۱۶- متوجه ساختن دانشجوین باین نکته که پیشرفت هر دانش‌آموز باید با سابقه کار او سنجیده و مشود نه با سایر دانش‌آموزان برحسب دست‌نویس‌های رسالت آنان فرایم نشود .

تذکره : اگر در دو جلد اطلس خط پورچه همین جلد وقت شود تمام ایرادها رفع و بیشتر بخوبی و دقیق منظور شده است هرچنانچه با خط راهنمایی میکند و آنان را از مزاجه پیکربنده با بی‌سیار میگرداند
 ب- چون برخی راجع به انتخاب نام اطلس از کارگزارانده سؤال کرده اند ما چهار راهنمای توضیحی می‌آوردیم :

نام کتاب و اثر خود را اطلس خط ننهد و آرزای دو مجلد (دو جلد) در شب سائیم جلد اول تحقیق در خطوط اسلامی جلد دوم (کتاب حاضر) تعلیم خطوط و قواعد آن است . انتخاب نام اطلس برین وجه است که این کلمه در همه کلمات معانی مختلف دارد از میان آن‌ها ناظر بمعانی ذیل بودیم :

۱- در مطلق معنی کتابی که در کتاب است از صفوهای نوشتن معجزاتی و نوعاً هر کتاب نوشتن را اطلس نامند مانند اطلس معجزاتی و اطلس معجزاتی

۲- جامه‌ای بر شیمی پُر زودار . ۳- هر چیزی که بر آن رنگ باشد . ۴-۱-۲-۱-۵- رنگ‌نویسی

۴- اطلس نوشته‌ی من‌عزیز خوشنویس . «المنه»

۵- کلک آسمان چاکور در شعر حافظ هم آمده است ؛ این اطلس منش نشی ز قوی زندگار چتر بلند بر سر خطه خورشیدان ؟

ج بعضی از آشنایان که جلد اول اطلس را دیده خواستار خلاصه‌ای آن شده اند و دسترس اکثر مردم قرار گیرد و شاید این جلد را هم که بسینند همین توقع را بجا آورده است باشد . اطلاعاً گوشه‌ی بسکیم که چون در جمع آوری تمام نکات لازم در این فن ، دهنده داشتن مطالبی که بچشم نابودی و فراموشی آن می‌رفتند ، بوده است . اختصار و خلاصه‌ی دانه‌ی العارف خط مطلوب موافق ذوق نیست .

نکته دیگری که در اینجا لازم است این است که بعضی تصور کرده اند که نگارنده تنها نگاره خوشنویسان فراهم آورده و نه تمام
 نطق خوشنویسان را معرفی کرده باشم و توجیه با اصل موضوع کرده اند که هدف تحقیق و تسلیم است نه برتراندن خوشنویسان
 و آنچه از این باب آید دست بنظر تأیید و تکلیف موضوع بوده است و السلام .

بازگشت به یاد

۵- یادداشتها در مطالب متفرق

اللَّهُ - هزاران نقل و نقلی بر عرض آسمان باشد و در حرف چو دهن از بر آن جوید آمد. «در الحقیقتش مولی»

اے ن - هر حرف آبی را از دون است و لیکن پیش او ایم بر او است بر او را میزند آنچه یوسف درون کرکی است که در قندین است الف کشت است نون میاید بر خشت که ناگرده الف چیزی که نون است «در چه نوب»

بیت قرآن الف سلسله است به پر آید مع است و چه فرم خمیر و به پیرایه (نقطه) است که ختم میاید و اوله تهنه یکجه به کمال ازل بر کعبه مجزی چو الف در جهان کجا باشد که پیش هم طمش چو نون است علامت است آن کن طرعلیش طبع نعمت انبای و هر نون نشود سین انسان چو یک خیزد ازین ازل تا فرمانند عنبر آن «در»

لنا (لعا) - و لطف الله لعل است که ۶ روزی حضرت امیر چو بی معرفت و در بزرگ صحابه که نیک بند بلا بودند برین دیدار وی بر فرزند یکی از ایشان بر سهیل طلایه گفت یا ابا الحسن آنت بیننا کالنون فی لنا یعنی تو در میان ما هست حرف نونی در میان کونان حضرت در جواب فرمود لولا انک بیننا لکن لنا لایمنی اگر من در میان شما نبودم شما نبودید «...» آقای مجید صفائی اضافه کرده است که این کشت را به دست تصرف موزون ساخته و به بیضورت در آورده است : آنت فی بیننا کون لنا انما لکم ان کنتم لعل و نیز آن در بزرگ صحابه چنان نوشته است عمرو ابو بکر بوده اند

در کتاب زینت العجائب هم بهینوال است : ۶ ابو بکر و عمر بنی بلا بودند و امیر المؤمنین علی علیه السلام ستمی الفقه بود روزی پرسید برای بر فرزند علی در وسط بود هر گشت یا ابا الحسن آنت فی بیننا کون لنا حضرت بدایت فرمود ان لم کن کفتم لعل «...»

الف - الف را بهیولای هر حرف و قطب آن خوانند چه بهیولای هر چیزی اصل و ماده آنست که بدون آن چه و نیسیاب و هر چیزی از بهیولا و چیز دیگر مرکب شود تا وجه و سپید کند الف هم بسیار هر حرف بهینت داده و سایر هر حرف از الف باضافه چیز دیگر تشکیل یافته نیست بلوح و لم جز الف قامت یار چگونم حرف و گریا و ندا است و ام «نظ»

۱۱ کتاب الفطانت تا بعثت محمد بن علی «صفتی» (در کتب رساله سال ۹۳۹) فرزند مولی حسین کاظمی باطله چاپ شد سال ۱۳۴۵ بسوی اتمام آقای محمد مجید صفائی .

اول گفت مرا علم لدنی بفرست تا تسلیم کن اگر ترا برتر است گفتم که الف گفت که کلمه بیچ و زنا را اگر کس است بکشد بخت
 ب، س - اول و آخر قرآن زچ یا آه و سین یعنی اندر درین مجرب قرآن پس در حکم سنی
الفبا - (الفبا انظر اها بیت علیهم السلام در سزاخان در درجه اول در اسلامای معافی متناسبی تألیف است)
 ام ششم معنی برمی ازنا معنی اندوم زود اول چیزی که خدا آفرید تا نوشتن سخن خود بشناسد حروف الفبا بود و چون کسی بصفا ضربی
 برود چیزی زنده که نتواند سخن گوید الفبا را یاد گرفته کند تا بعد آنچه نتواند آفراند دید باو دهند - پیغم از پیش از پیش امر مؤمنان
 برایم یادگفت که (الف ب ب است) الف آلاء و نعمتای خداست ، باه بخت خداست ، تا ، ناسیت کار -
 بقا تم آل محمد است ، تا ، ثواب مؤمنان است بر کارهای خوبتان ، (ج ح خ) - جیم جلال و جمال خدا ، جا ، علم خدا گنجانان
 خدا ، نموان اگر گنجانان نزد خدا ، (د) - دال دین خدا ، ذال از دین محول ، (ز) - راه رؤف و رحیم ، زاه زلال از کلمات
 (س ش) - سین سنا ، و بندهی خدا ، ششین شاهانده شاهان ، خوا به خدا آنچه خواهد و داده کند آنچه اراده کند ، دشمنان خود خواست کمر
 آنچه خدا خواهد ، (ص ض) - صاد از صدای الوعد است راست گفتار در درون مردم بر صراط و بیزاری است کاران اگر کلمه حساب
 ضاد مثل من خائف نموده اول نموده یعنی بگریز است هر که نماند نموده اول در دشت (ظ) - ظا ، طوبی نمودن زمین خوشحال مؤمنان
 در انجام خوش آمان ، ظا ، سخن مؤمنان بجز انوب و ظن کافران است ، (ح خ) - حین از عالم است زمین از زمین ، (ف ق)
 - فاه فخری از افواج آتش ، وقاف قرآن است که بر ذرات جمع و ضبط آن (ک ل) - کاف از کافیه و لام لغوه بود و کوفی
 کافران است در دوزخ و افزا برضا ، (م ن) - میم ملک و پادشاهی خداست در روزی که بر حکمت او عمل نیست و در افزای سخن ملکات
 نیرتم ، ارواح پیغمبران در سلیمان و حج اند بلق آینه و گویند ^{بیت برینده و آواز} لیلوا اجد العماره الخاه ذی عز وجل گوید : آفریدم چیزی که کل ضربت با کسبت
 و عظم القیوم این نامه سه مرتبه بخواب ، و نون ذال و بخش خدا بفرمان است و کمال کيفراد به کافران ، (ه و) - واه و نون
 من خصی الله دای بر آنکه نافرمانی نکند ، حاء ، نان علی الله من خصا و سهل است بر خدا آنچه خصیان او کند ، (لا ی) - لام الف
 لا انا الله و ان کلمه مخصوص است با چه بندهای از روی انحصار از انگویند بزرگو بخت بر او واجب شود ، یا یا الله فوق خطبه
 با سطره بالزین دست خدا بلامی خلق و روزی بخت است بسختخانه تعالی خانی که کون ، پس امام زود خدا این قرآن با این حروف نقل
 کرد که در هر مرتبه متداول بود و پس آن فرمود که ای محمد اگر افسوس جمع شوند که مانند این قرآن بیایند نتوانند اگر چه بر همه حکمت بند

قُلْ لَنْ آخِذَ بِتِ الْإِنْسَانِ وَالْإِنْسَانُ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِشَيْءٍ هَذَا الْقُرْآنَ لَا يَأْتُونَ بِشَيْءٍ وَلَا كَانَتْ لَكُمُ الْبَصَائِرُ لَوْ كَانَ

« نقل ترجمه از امام شیخ صدوق حرّات علی بن محمد بن بابویه مؤتموم »

بمعنی - نرسد حرفت و کلمه گویای در قرآنست که حرفی از بهر آیه آن نباشد و بهر آیه ای با کلمات آن از سر خود قوی نرسد و گمانه که در دست

داران مانده و ضامی تعالی فرزند جنم فرزند و مقدر داشته است . « فقال علينا تسعة عشر » « اسننه از غزواتی »

و جامع الاخبار است ، من عبد الله بن مسعود عن النبي صلى الله عليه وآله : من أراد أن يُحْيِيَهُ اللهُ تعالى مِنَ الْآيَةِ بِأَيِّهِ السَّعْتِ

فَلْيَقْرَأْ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فَإِنَّهَا تَسَعَةٌ عَشْرٌ فَإِنَّهُ لَيَسْمَعُ اللهُ كُلَّ حَرْفٍ حَسْبَةَ مِنْ دَاجِلِهِمْ مَا هُمْ

صاحب تفسیر صافی (غیر کاشانی حرّات) که بده . الله در اول سوره بقره گوید ، حروف مفصله اسمی می باشد و سوال است

که هر آیه آن در اسنن و علم که از نوزده است آری میمانند و از هر سوره از هر یک صبی که در عقدهات قرآن است این است که بگنجد

مذکب حرّات آنها این ترکیب است یا بگوید « عَلِيٌّ حِرَاطٌ عَلِيٌّ حَسْبُكَ » ؛ حِرَاطٌ عَلِيٌّ حَسْبُكَ « (یعنی حیرت میخوردیم)

أَحْمَد - نوزده اول کلمات نقش است بر هر چه باشد نیست ، معنی ما را کاف اقیم داد ، طوق زوال و کرازم داد

« هر چه او یافت از آن سیم و مال و دایره دولت و دخل کامل » « غزواتی »

نام ثبت من که در نوزده شصت ، در حرف نظم حافظ در محبت ، اول ششم چهار هجده شش ، یعنی حیرت میخوردیم

یعنی شش حرف الفبا عادت چون قلب شود (ح . ا) شود و آنرا نام شوق غزل است که بر بی نوم قلب است و قلب م (د) میزند

و اسم احمد حاصل میآید « در بیان حافظ بن محمد بن شیبانی »

محمد - ثم چون گون گشت یکی قطره حیرت بر شش در پیش در عالم کبریت

علی - چون نام او گذرد بر صواع حکومت بقدر مرتبه هر یک « زجا چه بنده شود » یعنی هر یک از حروف زجا ، که را به هم میزنند

بقدر مرتبه خود تری کند یعنی از آحاد بشرات رود ، و را « دین ، ویم ، دم ، و الف ، یا) کرده که از مجموع آنها نام علی

حاصل شود . « غزواتی »

دوازده ایام - أوائل آئناه الذين أنعمت عليهم يُفَرِّجُ عَنْهُمْ عَصَاهُ الْمُتَشَدِّدُ

ثَلَاثَةَ حَالَاتٍ وَأَرْبَعٍ أَهْلِيْنَ وَأَرْبَعٍ مِمَّا يَتَّكِبُ وَجِهَهُمْ مُوَحَّدًا « در بیان معنی اشعار مسنون بر شهاب سوره »

بین حروف اول اسمانی که امیر دانی از عشقش بر سید شرف آن نام - سحر (۱۸ حین، ۱۸ حین) و چهارمین (۱۸ ص) و چهارم (۱۸ ص) و یکیم است (جعفر) *

از لغت و نقل که از انبی است مقصود خدا چهارده نورجی است و آن چهارده و جن یک موسی زهر امین جعفر و با طریقت و غیره
پسر - پس چو شایسته بیند پسر سز که بر آرد بر افکند سر پیر از وی سسه او با نیک از ایزد پسر از پیش پناه « فردوسی »

خطوط رمزنی : (بارشای)

نقطه اول و نقطه کم خطا : ۲۸ خط انبساطی بی ، چهارده حرف آن نقطه و چهارده حرف غیر نقطه است برای این خط حروف
غیر نقطه را دوتا دوتا همین ترکیب کرده اند ، که ، صلا ، او ، خط ، له ، در ، سع ، چون نامی یا عبارتی را
با این خط خواهند بنویسند بنا بر عدد های که در شعر آمده است (کم صلا او خط در سع شد حرف نقطه ش بی جای خود گذارد) حرف آن نام
یا عبارت را بر میزان کم صلا تبدیل کنند و حرف نقطه را بحال خود گذارند ، و اگر تمام حرف غیر نقطه یا نقطه باشد قبح کنند مثلاً
شعد را که حکمک ، علی را سلمی ، با ذرا بو قند ، شیخ را خلیش و پیش را شیب نویسند و بر این ترتیب هر
خواهند از نامه و ابیات بنویسند و بگویند - و نامی بر این مصلح واقف نباشد درک نتواند ماند :

«دی کافع روایشان و کوازه باری ؟ ای که لک رویشون رویش شوق باری ؟ که ز جوش میشد :

«ای خوش رویشان امروز که بودی ؟ ای مزیم و لریشان دین شفا بودی ؟ و گویا اول نام واضح این خط است

و بنا بر بسیاری که گفته شد اول و اوله میشد که گویا محمد یوسف (فرزنی) استغفار مخلص به «واله» شاعر و متوجه زمان صفوی است و

نقطه شنبه یا سزوک : «از غزلی زانی درک خط آقا فیضی و مقاله آقا فیضی از کافی در جبهه هنر دوم»

طریقه اش این است که خطی قائم بکشدند و ازین ویسار آن خطی مانند شاد با آن رسم کنند آنچه بر طرف راست است شماره کلمات

اجدی است و آنچه بر طرف چپ است شماره حرف هر خط آنرا است تا بر حرف مطلوب تمام شود مثلاً شعد را چنین نویسند :

شعد را چنین نویسند : پس شاد اول سرک نمایند و آنچه بر خط وسطی و شاد طرف چپ آن نمایند و حروف ک ، ل ، م ، یا شاد که حاصل

نمایند و حرف سیم بگیرند و بقیه بر زمین قیاس است ، و نام علی چنین میشد : «استاد از غزلی»

نامه نویسی : در نوشتن نامه رعایت این امر ضرور است : ۱- ابتدا بنام حق تعالی کند ۲- میان طرف و اطراف نامه